

udtrykkelig forpligte sig til at afholde Gudstjenesten efter de folkekirkelige Ritualer; thi det er han jo ligefrem forpligtet til at gøre i Kraft af sin Embedsed og sit Præsteløfte. Jeg kan nemlig ikke tænke mig andet, end at, naar han er forpligtet hertil, er han ikke forpligtet hertil paa den Maade, at han kun skal gøre det i sin egen Sognekirke eller overhovedet i Statens Kirker, men saa er han i Kraft af sin Embedsed og sit Præsteløfte forpligtet til at forrette Gudstjenesten efter Ritualet, ogsaa naar han træder ind i en Frikirke. Hvorfor disse Bestemmelser for Sognepræsterne skulle være saa strenge, det forstaaer jeg ikke, og det forekommer mig, at man her er gaaet temmelig vidt i Retning af Forsigtighed; saa stor Forsigtighed behøvedes der virkelig ikke. Det hedder endvidere, at han maa forpligte sig til i Frimenighedskirken ikke at forrette andre kirkelige Handlinger end Gudstjeneste; det vil vel altsaa sige Prædiken. Det er for Resten et fejlt Udtryk, thi Gudstjeneste er jo ikke Prædiken alene, men det er ogsaa Sakramenternes Forvaltning, Salmesang osv. Det hedder, at han maa ikke andet end afholde Gudstjeneste og forrette Altergang. Nu forstaaer jeg ikke, hvorfor han ikke ogsaa maa forvalte det andet Sakrament; naar han faar Lov til at forvalte det ene Sakrament, Altergangen, hvorfor maa han saa ikke ogsaa forvalte Daaben? Daaben har jo heller ikke nogen borgerlig Betydning, ingen som helst Myndighed vil vel paastaa, at et Barn, som er døbt i en Frikirke, skal døbes om, fordi det ikke gælder i borgerlig Henseende. Paa samme Maade er det med Begravelsen, Jordpaakastelsen, den har jo ingen borgerlig Betydning. Den kunde man derfor ogsaa nok tillade Folkekirkens Præster at forrette i Frikirken. Derimod skal jeg indrømme, at der er noget i, at Ægtevielse er undtagen, fordi den ogsaa har borgerlig Betydning, fordi den Ægtevielse, som foregaar i Frikirken, egentlig kun er en kirkelig Velsignelse til den Ægtepagt, som allerede er sluttet for den borgerlige Øvrighed, og man ikke vil lade den af Frikirkens Præster, der ikke ere Statsembedsmænd, forrettede Ægtevielse faa borgerlig Betydning.

Men selv om nu den Vielse, som foregaar i Frikirken, kun er Kirkens Velsignelse til en Ægtepagt, som allerede er afsluttet, kunde man meget godt, synes jeg, lade ogsaa Folkekirkens Præster forrette den. De strenge Bestemmelser for Folkekirkens Præster ville for Resten undertiden næsten gøre dem det umuligt at være behjælpelige i en Frikirke, naar fornødent gøres. Hvis en Frikirkepræst bliver syg og ikke kan forrette sin Gerning, vil der jo ikke være noget urimeligt i, at han sender Bud til sin Nabopræst, Sognepræsten, men hvis det sker en Fredag eller Lørdag, og der skal holdes Gudstjeneste om Søndagen, er det jo umuligt for Folkekirkens Præst at skrive en Ansøgning til Biskoppen og faa Svar tilbage i rette Tid. Det lader sig aldeles ikke praktisere, medmindre det maaske kan omgaaes paa en lignende Maade, som det tit sker i et andet Forhold. Det er Præsterne forbudt at rejse ud af Stiftet uden Biskoppens Tilladelse; naar de nu skulle rejse, og Bestemmelsen om Rejsen kommer lidt hurtig paa, saa at de ikke kunne faa Ansøgningen indsendt i rette Tid, tage de den ganske rolig med til Stationen og lægge den i Postkassen, samtidig med at de rejse bort. Paa samme Maade kunde denne Bestemmelse naturligvis ogsaa praktiseres, men det er jo ikke saa heldigt. Jeg synes, at det er bedre, om Baandene bleve lidt mindre stramme. — For Resten kommer jeg her til at tænke paa, at den Bestemmelse, at Præsterne skulle søge Biskoppen om Tilladelse til at rejse ud af Stiftet, er noget forældet, og det vilde være heldigt for alle Parter, om en saadan Bestemmelse, der maa stamme fra den gamle Enevældes Tid, kan jeg forstaa, blev hævet. Der er jo i Virkeligheden ingen Mening i det. Tænk Dem f. Eks. en Præst, som bor 1 eller $\frac{1}{2}$ Mil Syd for Limfjorden, og hvis nærmeste Købstad Aalborg er, som den jo er for alle de Præster, som bo der oppe ved Limfjorden. Hvis han nu skal til Købstaden, som jo Præster, Skolelærere og Bønder saa tit skulle, skal han først skrive en Ansøgning til Hs. Højærværdighed Biskoppen om at faa Lov til at tage til Aalborg, maaske blot for at køre der ind og sælge nogle Gæs; men, som sagt, han kan tage Ansøgningen med og lægge